

MAMO, TATO, DLACZEGO IDĘ DO PRZEDSZKOLA?

ADAPTACJA TRZYLATKA

opracowanie: Beata Żurawel, psycholog

Rodzice dzieci, które rozpoczynają edukację przedszkolną mogą przeżywać różne emocje - od radości i ekscytacji po niepokój i bezradność, zwłaszcza wtedy, gdy do przedszkola idzie ich pierwsze dziecko tym bardziej jeśli nie chodziło ono wcześniej do żłobka. Przedszkole jest wtedy pierwszą instytucją, której zawierają dziecko.

Jakie pytania zadają sobie wtedy rodzice? Z moich rozmów wynika, że jest ich wiele.

Przytoczę kilka z nich:

- Czy dziecko będzie chciało pójść do przedszkola?
- Czy będą trudności z rozstaniem?
- Czy wytrzyma tam bez rodziców np. 8 godzin?
- Czy poprosi o pomoc, gdy będzie jej potrzebowało?
- Czy będzie spało?
- Czy będzie jadło?
- Czy będzie umiało bawić się z innymi dziećmi?

Aby wyobrazić sobie sytuację dziecka przekraczającego próg przedszkola i ” znaleźć się w jego skórze”, proponuję następujące ćwiczenie:

„Jesteś w obcym dla siebie miejscu, rozpoczynasz pracę w innym kraju. Język tego kraju znasz, ale niezbyt dokładnie. Jesteś sam(a). Nie znasz tu nikogo. Jesteś odpowiednio wykształcony(a) ale raczej nie masz doświadczeń zawodowych. Nie znasz zastosowania niektórych urządzeń. Nie wiesz także jakie normy, zasady tu obowiązują. Nie wiesz ile godzin masz przepracować. Ktoś ważny dla Ciebie zdecydował, że masz właśnie tu być. Powiedział też, że to dobre miejsce i że przyjdzie po Ciebie.....”

Warto zastanowić się nad tym, które dzieci zaadoptują się do przedszkola najlepiej i co ułatwia adaptację.

Czynnikiem pierwszym może być deklaracja: „ja chcę iść do przedszkola”. Ważna jest także ogólna dobra, stabilna sytuacja dziecka – rodzinna i zdrowotna. Także prawidłowy, harmonijny rozwój i umiejętność nawiązania w jakimś stopniu kontaktu werbalnego. Dobrze jest, jeśli dziecko przebywające do tej pory głównie z mamą zaczyna już akceptować jej wyjścia z domu, próbuje być samodzielne w różnych czynnościach samoobsługowych i przejawia chęć bawienia się z lub obok innego dziecka.

Następny element to przybliżenie dziecku przedszkola. Poprzez czytanie książek o przedszkolu (na ten temat jest dużo wydawnictw) i „krążenie” wokół wybranego przedszkola na spacerach. Także poprzez dostosowanie rytmu dnia do obowiązującego w przedszkolu (informacje na ten temat są dostępne podczas rozmów i wizyt adaptacyjnych w przedszkolu) oraz bawienie się z dzieckiem „w przedszkole”. Gdy dziecko rozpocznie już uczęszczanie do przedszkola warto ograniczyć ilość pytań dotyczących spędzanego w nim czasu ale być otwartym na spontaniczne wypowiedzi dziecka na ten temat.

Dzieci potrzebują też aby „kawałek” ich świata znalazł się w przedszkolu. Najczęściej jest to ulubiona zabawka.

Można powiedzieć też - przewrotnie, że to rodzice mają przejść proces adaptacyjny.

Polega on na uświadomieniu sobie naturalnego lęku przed rozstaniem i zawierzeniem swojego 3-letniego dziecka osobom nieznanym oraz analizie powodów umieszczenia dziecka w przedszkolu. Powody te są najczęściej związane z pracą rodziców ale nie tylko. Oczekują oni także iż dziecko dzięki pobytowi w przedszkolu będzie się lepiej rozwijać, (np. szybciej zacznie mówić), będzie mieć więcej wiadomości, nabędzie dojrzałość społeczną poprzez kontakt z innymi dziećmi i dorosłymi.

Osiągnięty tą drogą spokój rodziców staje się również spokojem dziecka.

Na koniec relacja dziecko- nauczycielki. Stają się one znaczącymi osobami w życiu dziecka, uzupełniającymi relacje rodzinne, mającymi z biegiem miesięcy coraz więcej informacji o dziecku i tworzące z nim, w ramach pracy grupowej więzi emocjonalne. W związku z tym znaczenie ma komunikacja pomiędzy środowiskiem domowym

a przedszkolnym- przekazywanie istotnych informacji, czasem ustalanie wspólnych strategii wychowawczych czy uzupełnianie się w procesie wpływania na rozwój i naukę dziecka.

Rozpoczęcie uczęszczania do przedszkola to sytuacja nowa a przez to potencjalnie trudna, zawierająca duże możliwości rozwojowe dla dziecka , dla całej rodziny.